

השבת רבי נחמז מברסלב

אם על תודה יקריבנו ...

[אוצר הידאה - הודאה, ד']
לעתיד, כל הקרבנות בטליון, כי כל הקרבנות באין לכפר, וזה אין צריכין לעתיד, כי כבר נתכפר הכל, בבחינת **ביים ההוא יבקש עון ישראל ואיננו**.

אבל תודה, הודאה, לספר חסדי השם ונפלאותיו איך שנתהפך הכל לטובה, שדייקא על ידי שהיינו בזה העולם וכל אחד סבל מה שסבל, עד שהרבה נכשלו בעוונותיהם מאד; ועתה נתהפך הכל לטובה, בבחינת **עוונות נתהפכין לזכויות** שיהיה לעתיד על ידי התשובה, שזה בחינת קרבן תודה, שהוא **מצה וחמץ**, שזה בחינת שמהפכין היגון ואנחה עצמו לשמחה, בבחינת **עוונות נתהפכין לזכויות** כנ"ל - זה לא יתבטל, כי זה יהיה כל חלקי עולם הבא של כל אחד, מה שזכה על ידי העמל של זה העולם דייקא, שזה בחינת **ששון ושמחה ישיגו ונסו יגון ואנחה**, שחוטפין היגון ואנחה עצמו לתוך השמחה, ונעשה מהרע כסא להקדושה, שזה יתקיים בשלמות לעתיד לבוא.

אבל כל אחד, כפי מה שזכה להתקרב לצדיקים וכשרים ולקיים עצה זאת בתוך זה העולם, בתוך מרירות הצרות בגוף ונפש וממוון, להתגבר ולהפוך הכל לשמחה על ידי זה יזכה לעתיד לזה בשלמות, שזה בחינת **קרבן תודה** כנ"ל.

כל חלב שור וכשב ועז לא תאכלו ...

[אוצר הידאה - אמת וצדק, אות צב]
יש שני מיני קליפות, היינו בחינת קליפת לבן ובחינת קליפת עשו, ומקליפות לבן נמשכין העוונות שבשווג שנושעין על ידי שכחה ובלבול הדעת, ומקליפת עשו נמשכין הזדונות.

והנה, אף על פי שבודאי עוון מזיד חמור ופוגם יותר מהשווג, אף על פי כן נבקל יותר להתגבר כנגדו ולמנוע עצמו ממנו מאחר שידע שהוא עברה; אבל מקליפת לבן שמכשיל את האדם בשגגות, מזה קשה מאד להנצל, כי מערבב ומבלבל את הדעת עד שנכשל ממילא, ועל כן צריך סיוע דלעלא להנצל מזה.

ועל ידי שנהרין בשלמות מאסור חלב, על ידי זה נצולין מקליפת לבן; ועל ידי שנהרין בשלמות מאיסור אכילת דם, על ידי זה נצולין מקליפת עשו.

כל חבל וכל דם לא תאכלו ...

[אוצר הידאה - דצון וכסופין, י"ד]
על ידי אכילת חלב, על ידי זה נסתמין שבילי השכל, עד שאי אפשר ליישב אפילו הקושיות שאפשר למצוא עליהם תשובה.

ועל ידי אכילת דם, על ידי זה מתגברין עליו אלו הקושיות שנמשכין מבחינת חלב הפנוי, שבאמת אי אפשר למצוא עליהם שום תשובה, עד לעתיד לבוא.

וזה בחינת איסור חלב ודם, כי על ידי שנהרין מאכילת חלב, על ידי זה נתתקן הדעת ונפתחין שבילי השכל ליישב אלו הקושיות שאפשר ליישבן.

ועל ידי שנהרין מאכילת דם, על ידי זה מכניעין הדמים הרעים ומוציאין הדיבור מבחינת גלות מצרים, זוכין לתקן האמונה בשלמות, עד שלא יסתכל כלל על אלו הקושיות שאי אפשר ליישבן.

סיפור

[כוכבי אור - מעשיות ומשלים]

פעם אחת, חלם לאיש אחד, מאיזה עיר, שבויה תחת הגשר יש שם אוצר. על כן, נסע לשם; ועומד אצל הגשר, ומחפש עצות איך לעשות, כי ביום אינו יכול מחמת האנשים. ועבר שם איש חייל, ואמר לו: **מה אתא עומד וחושב ...?**

חשב בדעתו שטוב שיאמר לו כדי שהוא יסייעו ויתחלקו. סיפר לו כל הענין. ענה ואמר לו: **אהה יהודי! רק להשגיח על חלום, גם אני חלמתי שפה ופה ...** (והזכיר העיר של האיש ושמו של האיש הזה) **יש אוצר במחסן ...**

ונסע האיש לביתו וחפר במחסן שלו ומצא האוצר ... ומצא האוצר. ואמר אחר כך: **אני עכשיו יודע שהאוצר אצלי, אבל לדעת איפה נמצא, מוכרחים לנסוע לוינה ...**

כך בענין עבודת ה', שהאוצר הוא אצל כל אחד בעצמו: רק לידע מהאוצר, מוכרח ליסע להצדיק.

עצות

[לקוטי עצות - מחלוקת ומריבה, כ"ח]

❖ על-ידי מחלוקת, קשה להתפלל ולדבר דבורים דקדושה. על-כן קודם התפלה, צריכין לקבל עליו מצות עשה של **ואהבת לרעך כמוך**, כדי להמשיך אהבה ושלוש, כי עיקר הדיבור משלום.

תפילה

[לקוטי תפילות א' - תפילה קמ"א]

רבונו של עולם, רחם עלי והצילני מריב ומחלוקת, כי אתה יודע את לבבי, שבאמת איני חפץ בשום מחלוקת כלל, כי מי אנכי שיהיה לי מחלוקת עם שום אדם בעולם, כי כולם טובים ממני בלי שיעור.

אך אתה יודע עוצם המחלוקת שנתרבה בעולם, עד אשר אפילו מי שחפץ בשלום באמת, הם חולקים עליו, כמו שכתוב: **אני שלום וכי אדבר המה למלחמה**. ואתה יודע מה שגורם המחלוקת בעוונותינו הרבים, כי גם בלא זה קשה מאד להוציא הדבור של התפלה, ונוסף לזה כמה מעכב המחלוקת את הדבורים של התפלה.

ועתה, מה נעשה אבינו שבשמים, איך לוקחין הדבור להתפלל לפניך, מאחר שנתרבה המחלוקת כל כך בעולם, כי כל העולם מלא מחלוקת, **וליוצא ולבא אין שלום**. רחם עלי מלא רחמים, הורני ולמדני בכל-עת להתנהג עם כל העולם, באופן שלא יהיה שום מחלוקת רק שלום ואמת (אמתי).

רבונו של עולם, אדון השלום, מלך שהשלום שלו, עשה את אשר תעשה ברחמיך הרבים ובנפלאותיך הנוראות, באופן שתבטל כל מיני מחלוקת מן העולם, ותמשיך שלום גדול ונפלא בעולם, באופן שיצא הדבור מהגלות, ותפתח את פינו תמיד, ונזכה לדבר דבורים טובים קדושים הרבה לפניך, בתורה ותפלה, יומם ולילה.

אדני, שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך. ימלא פי תהלתך כל היום תפארתך. תהלת ה' ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד. רחם עלי למען שמך, וזכני מעתה לשמור את הדבור והשיחה, שלא אדבר שום דבור ושום שיחה שאינה כרצונך, חס ושלוש. כי אתה **יוצר הרים וברא רוח ומגיד לאדם מה שחן**, ואפילו שיחה קלה שבין איש לאשתו, אתה מגיד לאדם בשעת הדין.

לברוך נצח מורינו ר' ישראל דב אודסר בר' אייזיק שלמה, זצ"ל

אחים יקרים

תרמו נא בעין יפה
למען קיום הוצאת
העלון

בכל סניפי הדואר
ח-ן 7-2255-89
תזכו למצות

אוי לנו מיום הדין, אוי לנו מיום התוכחה, רחם עלי מעתה למען שמך, ושמרני והצילני משיחה ודבור שאינה כרצונך, וסלח ומחל וכפר לי על כל הפגמים שפגמתי בהדבור והשיחה מיום היותי עד הנה, ותמלא כל השמות שפגמתי בשמך הגדול. **שיתה ה' שמרה לפי נצרה על דל שפתי.**

והיה עם פי בשעת הטיפי ועם ידי בעת מעבדי. **שמרה נפשי והצילני אל אבוש כי חסיתי בך.**

ועזרני והושיעני שאזכה לקיים מצות של **ואהבת לרעך כמוך** באמת, בכל לבבי ונפשי ומאדי, שאזכה לאהוב את כל אחד מישראל בנפשי ומאדי בכל לבבי באמת; ובפרט בכל יום ויום קודם התפלה, תזכני לקבל עלי מצות-עשה זאת, באמת בשלמות כרצונך הטוב, באופן שאזכה על-ידי-זה לדבר דבורי התפלה לפניך בשלמות, בכוונה גדולה באמת, ותהיה תפילתי לנחת ולרצון לפני כסא כבודך, ותעלה ותנשא להיות כתר לראשך.

ויקוים מהרה מקרא שכתוב: שאלו שלום ירושלים ישליו אוהביך. יהי שלום בחילך שלוה בארמנותיך. למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך. למען בית ה' אלקינו אבקשה טוב לך. שלום רב לאוהבי תורתך ואין למו מכשול. וכל בניך למודי ה' ורב שלום בניך. וראה בנים לבניך שלום על ישראל.

ה' עוז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום. עושה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן.

מכתב

(מספר אָבִי הנוחל ב'- מכתב ר"ט)

אנחנו עתה בדור הזה אצל קצה והסוף של ישראל, במקום שגבול ישראל כלה, ששם מסיים קדושת ישראל, שמשם ולהלאה אין מתפשט קדושת ישראל; ועל כן צריכין שמירה גדולה, שלא ניכשל, חס ושלום, אבל אף על פי כן לא יוכלו לזוז אותנו, חס ושלום, מקדושתינו.

כי אנו תקיפין בדעתינו ובדיעה בודאי לא יוכלו לזוז אותנו לבלבל דעתנו בדעות שטות שלהם, כי בודאי לא יבלבלו כלל את דעתנו, כי מצד הנשמה, היינו מצד הדעת, בודאי אנו תקיפים ולא יזוקו לנו כלל, חס ושלום.

מאמרות רבינו זצ"ל: **לעתיד יהיה כל העולם אנשי ברסלב... האש שלי תוקד עד ביאת המשיח... אני אין לי מה לעשות בזה העולם כלל, כי בשבילי איני צריך לעשות כלל, רק באתי להעולם לקרב נפשות ישראל לה' יתברך, להמשיך להאיר אורו של משיח על ישראל לקרבה לה' יתברך.**

אכילה

(מספר אוצר הידאה - אכילה - י')

עיקר החיות שמקבלין מהמאכל, צריכין שיהיה נמשך מהתורה, היינו מהתורה הנעלמת בהמאכל, שזה בחינת **ותורתך בתוך מעי.**

כי בכל דבר שבעולם מלושב בו חיות התורה, שזה בחינת החסד-חינם שהיה מקיים העולם קודם מתן-תורה וכו', ואז היה עיקר קיום העולם רק על-ידי התורה הנעלמת בכל הדברים שבעולם.

ולהמשיך החסד-חינם הזה, אי אפשר כי-אם על-ידי תפילה, שהיא בחינת מתנת-חינם, ועל-כן אסור לאכול קודם התפילה.

צדיק

(מספר אוצר הידאה - צדיק - קפ"ט)

כל הנפשות שמתקרבין להצדיק צריכין לעסוק, כל אחד ואחד, לקרב עוד נפשות לה' יתברך, כל אחד לפי בחינתו, שלא יהיו עצים יבשים, חס ושלום; כי זה סימן שנתקרב באמת כשנתקרבין על ידו עוד נפשות, כי יש אילן וענפים לענפים וכו' והצדיק הוא גופא דאילנא.

והנפשות שמתקרבין הם בחינת ענפים וצריך שיצאו מהם עוד ענפים וכו' עד שיצמחו מהם עוד כמה וכמה אילנות, עד שתתמלא פני תבל תנובה, בבחינת **ויזרעו שדות ויטעו כרמים ויעשו פרי תבואה ויברכם וירבו מאד** וכו' (הלכות הרשאה - הלכה ד', אות י"ג).

חיי מוהר"ן

(חיי מוהר"ן - ענין המחלקת שעליו - ת"א)

אמר [רבינו ז"ל]: **כל הצדיקים הגדולים הגיעו למעלה ולמדו דרגה שהגיעו, אבל עמדו בזה, ואני ברוך ה' בכל רגע ורגע נעשה איש אחר.**

ונתן טעם לזה שחולקין עליו: כי הצדיק נקרא אילן, ויש לו שרשים וענפים וכו'; וכל צדיק, קודם שמגיע למדרגתו, יש עליו מחלוקת. כי אמרו רבותינו זכרונם לברכה (סנהדרין ז.): **האי תגרא דמיא לבדקא דמיא** [המחלוקת דומה לשטף מים], נמצא שהמחלוקת הוא בחינת מים, והמים היינו המחלוקת מרימין אותו. **אבל אני צריך שיהיה עלי מחלקת תמיד, כי אני הולך בכל פעם ובכל רגע מדרגא לדרגא. אלו הייתי יודע שאני עומד עכשו כמו בשעה הקודמת, לא הייתי רוצה את עצמי כלל בזה העולם.**

סיפור

(מספר כוכבי אור - 1900 נפלאים)

בעת שבנו בית הכנסת באוסטרה והיו צריכים כסף רב לבנותו, ועל כן עשו הנחת אבן הפנה בקהל רב. והכריזו למכור את הנחת אבן הפנה, עד שגביר אחד קנה את זה בשק מלא זהובים.

ואחר כך כבד את המהרש"א ז"ל, שהוא יניח את האבן. ואמר לו המהרש"א שיבקש ממנו איזה דבר בשביל זה, ובקש שיהיה לו בן כהמרש"א; וענה לו המהרש"א שזה קשה מאד ושיבקש דבר אחר, והוא התעקש דוקא בזה הדבר. ואמר לו המהרש"א אם כן כשתהר אשתך תמות אתה, וכשתלד תמות היא גם כן. ואני אקבל את הילד ואגדלו אצלי. והסכימו על זה.

וכן הוה, ונתגדל אצל המהרש"א ז"ל. והיה נסתר, שלא ראו אצלו שום גדלות.

ולפני פטירת המהרש"א, צוה שהוא ימלא מקומו, וכן הוה. והרב הזה לא יצא לשום לוויה מחשובי העיר, והיה קשה בעיני הקהל, והוכיחו אותו על זה.

ואמר להמשמש כאשר יהיה לוויה מראשי הקהל יקרא אותו, וכן הוה, ויצא הרב ונטה במפה על המטה, וראו כולם איך המלאכי חבלה חטפו את הנפטר מהמטה וכו'.

ואמר להם: אם כן הוא החשובים שלכם, איך אתם רוצים שאלך ללוותם!!

ומאז הכירו כולם גדולתו, שהוא ראוי להיות במקום המהרש"א ז"ל.

